

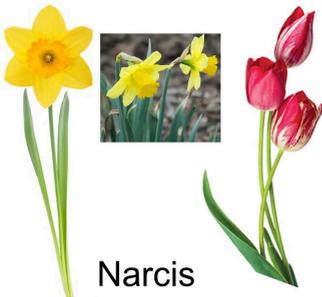
Narcis, mečík, kopretina, tulipán, vstavač, sléz, přeslička, kokoška, zvonek

Jedné kvetoucí zemi vládl král Narcis. Všude po paláci visely na stěnách jeho portréty nebo zrcadla, protože velice rád hleděl na svoji sličnou tvář.

Když mu rádcové přinesli portréty princezen, aby si vybral nevěstu, všiml si, že jeden obraz nenápadně strkají za skříň.

„Copak to schováváte? Chci se podívat!“ houkl na ně.

„Tahle princezna nestojí za pozornost, Vaše Veličenstvo. Krása průměrná, chování nevalné, nedokáže se zamilovat, nic pro vás.“

Narcis

Tulipán

Kopretina

„Á – princezna Kopretina – vůbec nevypadá špatně,“ spočinulo královské oko na obrázku.

„Pozvěte ji do naší zámecké zahrady.“

Rádcové ale vrtěli hlavou. „To nepůjde, pane králi. Princezna byla unesena odbojnými pány Tulipány.“

„Už zase dělají neplechu? Je nejvyšší čas je porazit a princeznu osvobodit!“ rozhodl král. Jako bojovníky naverboval statné Mečíky ze své zahrady. Barevná královská garda nabrousila své mečové listy a vyrazila s králem do boje.

Mečík

Sléz přehlížený

Páni Tulipáni měli své hlavní sídlo ve staré pevnosti.

„Je jich nějak mnoho,“ mračil se král Narcis. Na průzkum vyslal tři zvědy.

Jakmile první sluneční paprsek olízl zeď pevnosti, hlídkující Vstavač si protáhl končetiny. „Vstávat, vstávat, vstávat,“ začaly povykovat všechny jeho kvítky. „Vstávat, vstávat...“

„Sklapni už ty svoje tlamičky!“ utrl se na něj jeden z Tulipánů.

Král Narcis nechápavě vrtěl hlavou. „Jak může odvážný Vstavač dobrovolně pomáhat lupičům?“

„Dobrovolně?“ usklíbl se první zvěd a ukázal na řetěz, kterým byl Vstavač připoután ke zdi.

„A uprostřed trní vězní princeznu Kopretinu a několik dalších nešťastníků,“ šeptal druhý zvěd. „Mluvil jsem s nimi. Jakmile začne boj, přidají se k nám.“

Vzápětí se vrátil třetí a hlásil: „Za severní zdí čeká armáda Vstavačů. Mají v úmyslu osvobodit svého příbuzného.“

„Výborně! Budou se hodit!“ zajásal král Narcis a na místě si přidělil i funkci generála.

Garda Mečíků i armáda Vstavačů vyrazila na pokyn krále do útoku.

V řadách pánů Tulipánů vypukl zmatek. Chaoticky sbíhali po schodišti dolů, aby zaujali obranné postavení.

„Cink, cink, požár ve sklepe! Cink cink, pozor, budou padat kroupy!“ zvonil na poplach modrý Zvonek a páni Tulipáni nevěděli, kam se dřív podívat.

„Kroupy jsou tady, už bubnují na střechu!“ chrastil poraněný pan Kokoška ze všech sil.

„Budou padat nejen kroupy, ale i tvrdé chlebičky,“ vrhal zarůžovělý Sléz svoje zelené plody do řad Tulipánů.

Zvonek luční

© Josef Dohmel

Kokoška
pastuší
tobolka

Mečici a Vstavače kosili odbojné pány, ale nahoře na schodech se náhle objevila další skupina bojovníků.

„Nechte to na mně, Veličenstvo,“ křikla vlasatá Přeslička, která pánům Tulipánům musela umývat nádoby. Hbitě namydčila schody a její věznitélé na nich uklouzli. Skutáleli se dolů na jednu velkou propletenou hromadu. Páni Tulipáni byli poraženi.

**Přeslička
rolní**

Král Nacis poděkoval všem, kdo mu pomohli a nechal si přeštit korunku, aby působil náležitě královsky.

Sléz nabídl zbytek svých chlebičků jako občerstvení, ale zmlsaným jazykům se nezavděčil.

„Strč si své chlebičky do kuchyňské drtičky,“ poškádlila ho Přeslička.

Sléz ještě o trochu zrůžověl a trefil ji posledním chlebičkem. „V kuchyni bez myčky použij přesličky,“ zatahal ji za vlasy. Král se od nich odvrátil a vyrazil pátrat po princezně.

Do cesty mu vstoupil pan Kokoška pastuší tobolka, aby si postěžoval. „Mučili mě tady. Každou moji tobolku částečně natrhli. Pak mě nutili poskakovat, abych jim při tanci chrastil do rytmu. Prý Kokoška, Kokoška chrastí jako ponožka, Kokoška, Kokoška chrastí jako rohožka. Je ponižující fungovat jako chrastítko. Přísně ty zločince potrestejte, pane králi.“

Narcis roztržitě kývl a dál se rozhlížel. „Kde je princezna Kopretina?“

Rádcové se příkrčili. „Vaše Veličenstvo... ona... ona utekla.“

„Cože?“

„Přesně jak jsme říkali... Nemá žádné vychování, je trochu do větru a zdaleka není tak krásná jako vy. Do ucha jí zacinkal Zvonkův zvonec a s milou princeznou je konec. Utekla s ním.“

„Ach jo. Ani nepoděkovala,“ posteskl si Narcis.

Rádcové urychleně změnili téma hovoru. „Jak potrestáte pány Tulipány, Vaše Veličenstvo?“

Král se zamyslel, mimoděk si přešetřil královskou korunu a kývl, aby přivedli zajatce. Skupina Tulipánů svěsila hlavy.

„Za trest už nikdy nebudete žít divoce a svobodně. Odsuzuji vás k trvalému pobytu na zahradách,“ pravil král.

Bohužel netušil, že páni Tulipáni si zotročí zahrádky. Nyní o ně pečují, hýčkají je a radují se z každé barvy a nové podoby květů.

Poté si král Narcis nechal zavolat Vstavače. Slavnostně oznámil: „Za vaše odvážné činy vás tímto pasuji na nejkrásnější české orchideje.“

„Ku zdaru našeho krále třikrát kuku, kuku, kuku!“ zavelel Vstavač kukačka a všichni bojovníci se k jeho pokřiku přidali. Poté se armáda rozutekla. Jen zasvěcení vědí, na kterých loukách se Vstavače ukrývají a dělají čest svému titulu české orchideje.